



Minister Klimatu i Środowiska

DP-WOPV.0220.10.2025.AW
\$Id_dokumentu
Warszawa, 12-08-2025

**Dotyczy: KRM 0610-159-25
UDER 39**

Pan
Mariusz Skowroński
Sekretarz
Stałego Komitetu Rady Ministrów

Szanowny Panie Sekretarzu,

odnosząc się do uwag Prezesa Rządowego Centrum Legislacji do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (UDER 39), przedstawiam następujące stanowisko.

W pierwszej kolejności pragnę podkreślić, że przepisy, których dotyczą uwagi RCL, zostały opracowane na podstawie przepisów rozdziału 11, w szczególności art. 80 ust. 1 i 2, ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Oznacza to, że pojęcie „organizującego przemieszczanie przedmiotów wyposażenia lub części wymontowanych z pojazdu, w tym wycofanego z eksploatacji” jest analogiczne do pojęcia „posiadacza używanego sprzętu organizującego jego przemieszczanie”, które to pojęcie o również nie zostało zdefiniowane na gruncie u.z.s.e.e.

Dotychczasowe stosowanie art. 80 ust. 1 u.z.s.e.e. nie prowadziło do sporów interpretacyjnych, co dowodzi, że pojęcie „organizującego przemieszczanie” ma ugruntowane znaczenie normatywne i praktyczne. W tym kontekście użycie analogicznego pojęcia – „organizujący ich przemieszczanie” – w projektowanych przepisach ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji należy uznać za zamierzone i spójne z obowiązującym systemem prawa.

Postąpienie się szerokim sformułowaniem ma istotne znaczenie w świetle celu projektowanego przepisu. Jego istotą jest zapewnienie, że w przypadku kontroli transport określonych przedmiotów nie będzie uważany za transport odpadów, jeżeli zostanie spełniony warunek przedstawienia określonych dokumentów wskazujących charakterystykę towarów, nadawcę i odbiorcę oraz potwierdzenie ich nabycia. Intencją projektodawcy nie jest zawężanie katalogu podmiotów, które są uprawnione do przedstawienia tych dokumentów.

Jednocześnie z brzmienia projektowanego art. 5b ust. 2 wynika jednoznacznie, że nie chodzi tu o jakiegokolwiek przemieszczanie przedmiotów wyposażenia lub części, lecz tylko o przemieszczanie do regeneracji fabrycznej, które to pojęcie zostało zdefiniowane w projekcie. Niebudzące wątpliwości na gruncie języka powszechnego pojęcie "organizującego" połączone ze wskazaniem w ust. 2, że w przepisie tym chodzi o przemieszczanie do regeneracji fabrycznej, nie powinno w mojej ocenie powodować powstawania wątpliwości interpretacyjnych.

W świetle powyższego uzasadnione jest przyjęcie, że projektowane brzmienie przepisu nie powinno budzić wątpliwości interpretacyjnych.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej konieczności wyjaśnienia, jaka jest relacja projektowanych przepisów w zakresie ustawy recyklingowej do przepisów dotyczących transportu odpadów (art. 24 i nast. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach), wyjaśniam, że celem projektowanych przepisów jest stworzenie podstaw prawnych umożliwiających uznanie, iż wymontowane z pojazdów przedmioty wyposażenia lub części, które podlegają regeneracji fabrycznej, nie stanowią odpadów w rozumieniu przepisów ustawy o odpadach.

Takie rozwiązanie ma na celu przede wszystkim wyeliminowanie niepotrzebnych barier prawnych, które mogłyby utrudniać ponowne wykorzystanie i regenerację tych komponentów, a tym samym przyczyniać się do efektywniejszego gospodarowania zasobami oraz ochrony środowiska. W konsekwencji projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z przepisami dotyczącymi transportu odpadów, lecz stanowią *lex specialis* względem regulacji ogólnych ustawy o odpadach, precyzują moment i warunki, w których określone przedmioty nie są traktowane jako odpady. Zgodnie z projektowanymi przepisami części przeznaczone do regeneracji nie stanowią odpadów, a zatem nie mają do nich zastosowania przepisy dotyczące odpadów, w tym przepisy dotyczące ich transportu.

W odpowiedzi na pytanie, czy wprowadzony projektem podmiot z przypisanymi jemu obowiązkami i katalogiem przedmiotów podlegających przemieszczaniu będzie np. podlegał Systemowi Elektronicznego Nadzoru Transportu (SENT), a jeśli tak, to w jakim zakresie, należy zauważyć, iż przedmioty objęte zakresem zmian w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji jako takie nie są objęte systemem monitorowania drogowego, o którym mowa w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi. Systemem jest objęty przewóz towarów „będących jednocześnie odpadami w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach”, a istotą projektowanej zmiany jest wyłączenie przedmiotów wyposażenia lub części przeznaczonych do regeneracji fabrycznej z tej kategorii. W praktyce wyłączenie to będzie działało analogicznie jak przywoływane wyłączenie dotyczące używanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Przyjęcie, że przedmioty wyposażenia lub części pojazdów, po spełnieniu określonych warunków, nie stanowią odpadów, powoduje, że w mojej ocenie nie zachodzi potrzeba wprowadzenia zmian wynikowych w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Uzasadnienie projektu zostanie w tym zakresie uzupełnione na kolejnym etapie prac legislacyjnych.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że **proponowane zmiany zostały dodane do projektu w wyniku uwzględnienia uwagi Ministra Infrastruktury.**

Z tego względu **pozostawiam do rozstrzygnięcia przez SKRM kwestię ich pozostawienia w projekcie albo ich usunięcia.**

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości: Pan Dariusz Klimczak, Minister Infrastruktury